

„NÄMEN HEJ, HÄR BOR VI!

ANNA & EMIL BJUDER SPORTBLADET PÅ RUNDTUR I DRÖMHUSET

SÖDERHAMN-ÖSTERSUND. Skidparet Anna Haag och Emil Jönsson slår generöst upp porten till sitt drömhus i Östersund.

De gläntar också på dörren till sina inre känslor.

Samtalet spänner över ämnen som fredagspizza, inredning, en mörkad sjukdom, det tunga VM-beskedet och kärleken som driver dem framåt även när föret är trögt.

– Sjutton vad drygt det skulle vara om man bara fick vara glad när det går bra, säger Emil Jönsson.

Text: Petra Thorén Foto: Pontus Orre

Storgatan i Östersund är välbesökt och det är svårt att hitta parkeringsplats. Anna Haag och Emil Jönsson är lite förvånade, men har få fredagskvällar på stan att jämföra med.

Och besöket blir kort. Hämtpizzakort. Anna bär på två kartonger med vad vi kan kalla en idrottspizza: surdegssotten, ingen ost, lufttorkad skinka och sallad.

Emil Jönsson lyfter blicken, kommenterar den vackra ringfrosten som klär träden i vinterskrud.

En tävlingsvecka slutar med en stunds njutning av hemmalivet – lite fredagsmys i all sin enkelhet i soffan sätter guldkant på en skidåkares vardag – som började tidigt längre söderut i Sverige.

”VI KÄNDE ATT VI VILLE GÖRA SAKER PÅ VÅRT SÄTT, OCH SJÄLVA STYRA”

DAGEN EFTER SM-sprinten ger sig Emil Jönsson och Anna Haag ut på en joggingtur i Söderhamn. Musklerna och luftrören är slitna efter de intensiva loppen. Ett par timmar senare får Emil Jönsson det svåra VM-beskedet av förbundskapten Rikard Grip.

Vi träffar Anna och Emil på morgonen i Söderhamn.

De har haft några intensiva dagar i SM-staden och avslutat med att jogga av sig torsdagens sprint. Huset, som de hyrt av, en ung familj har huserat klanen Haag/Jönsson.

Annas och Emils föräldrar utgör en del av teamet i den nystartade skidklubben Anna & Emil SK, en satsning som ökar friheten. Då kan Anna Haag ta att hon får ringa svärmor Carina när det tryter på lönekontot...

– Vi kände att vi ville göra saker på vårt sätt,

FÖR ATT SLIPPA HOTELL hyrdes familjen Wernersons vackra hus under SM. Där har teamet – föräldrarna framför allt – i Anna och Emils skidklubb huserat. Möjligheten att ha familjen nära förenar nytta med nöje. Matlådor med köttfärssås och ris samt kaffe underlättar bilresan hem till Frösön, där en bukett blommor väntar på entrétrappan.

och själva styra. Vi trivdes väldigt bra i IFK Mora men eftersom vi inte kan vara med så mycket kändes det mer rättvist så här, säger Anna Haag och förklarar den långsiktiga ambitionen.

– Förhoppningen är att vi ska kunna växla upp det. Att fler medlemmar kan tävla, kanske inte på elitnivå men i tävlingar som Vasaloppet och att vi arrangerar fler läger.

En stund senare lämnar vi Söderhamn för en lång biltur till Frösön utanför Östersund. Hem till Anna och Emil.

Resan går bra. De nedpackade matlådorna med köttfärssås och ris håller blodsockret på en jämn nivå för de två idrottsutövarna. Och energin behövs.

Emil Jönsson hinner knappt kliva ur bilen på garageuppfarten innan han får samtalet som han väntat på.

– Det är Grip, säger han och går undan.

Rikard Grip, förbundskaptenen, ringer för ett ge besked om VM. Kvällen före missade Emil Jönsson chansen att markera i finalen på SM-sprinten. Han kom fyra och Karl-Johan

VÄLBESÖKT. Både Anna och Emil lägger mycket tid i det utrustade gymmet. ”Gym hemma underlättar och sparar energi. Man kan ta små genvägar till att göra träningsvardagen lättare”, säger Emil Jönsson. Anna är riktigt vass på chins visar det sig.

ANNA har ett stort intresse för inredning. En lyx i vardagen: färska blommor på fredag. Anna snittar med van hand och specialverktyg.

TVÅ AV PARETS många cyklar, Anna har specialbeställt sin racingmodell från Italien. Inne i parets vallabod finns ett foto av Petter Northug. ”Han inspirerar mig”, säger Emil Jönsson. Foto: PONTUS ORRE

Westberg, som utmanade om en plats i VM-laget, klev upp på pallen.

Emil Jönsson försvinner upp i skogen bakom huset. Han blir borta ett tag.

Anna tar hand om bagaget.

Utanför ytterdörren står en bukett blommor i ett papperspaket. Det är en lyx i vardagen som Anna unnar sig de få fredagar som de är hemma. Hon bär in de färska blommorna som ska snittas och sättas i vas.

Den arkitektritade villan är rymlig, men varm och ombonad.

Samtidigt är hemmet avslöjande: här bor två personer som skapat den bästa miljön för att få träningsvardagen att fungera.

Bakom huset börjar parets joggnings slinga. En hemmasnickrad skylt indikerar starten.

Ute i garaget hänger träningscyklarna på rad och skidor ligger i travar på sina ställ.

I fönstret finns ett inramat foto på Petter Northug, en åkare som både inspirerar och irriterar Emil Jönsson. Att åka i samma heat som norrmannen får Emil Jönsson på tå, eller så har det varit i alla fall.

– Vi fick fotot av Patrik Sjöberg när han träffade oss för sitt tv-program (”Patrik möter”). Vi har behållit det, berättar Anna.

Direkt till vänster innanför hallentrén tornar gymmet upp sig. Bakom glasörrarna finns rullband för skidor, stakmaskin chinsstång och skivstång. Det är där vi landar först. Enklare rörlighetsträning ska kompensera stillasittandet i bilen och stela sprintmuskler. Emil ansluter efter en stund.

Aningen paff. ▶

FAKTA DRÖMKÅKEN

■ Annas och Emils drömhäus är ett sutterrängshus på 176 m². Det är ett stenhus, men har en träfasad på framsidan så som byggnadskravet i området kräver. Det ligger på Frösön utanför Östersund. Parets önskemål ligger till grund för den arkitektritade villan och mycket av materialet har Anna och Emil Jönsson beställt själva. Det är ett projekt med ett stort engagemang. Det handlar inte om ett sponsrat avtal.

- I bottenvåningen finns en hall, ett gym och en rymlig tvättstuga.
- En trappa upp finns kök och vardagsrum med högt i tak. Här finns en också toalett, Annas läshörna ligger i korridoren bort mot två små sovrum och ett master bed room med stort badrum. De små rummen har var sin spiraltrappa och ett gemensamt vindsutrymme ovanför.
- Utanför finns en vanlig pool, en uppvärmd vinterpool och på tomten ligger ett dubbelgarage med vallbod och ett litet gästhus med bastu.

Foto: © ROSS SE

EN KO FRÅN DAVOS är en del av vad Anna skämtsamt kallar "Emils lilla djursamling". Samlingen är minnen från platser de varit på och djuren står i hallen. Det senaste kapet: en bulldog i regnbågens alla färger efter ett förlorat vad med Jens Burman.

"KÄRLEKEN TILL DET HÄR, TILL SKIDÅKNINGEN, DET ÄR DET SOM ÄR VÄRT ALLT"

ANNAS SKRIVARLYA. Hon bloggar gärna och är aktiv på sociala medier. Ovanför den svarta bokhyllan syns ett litet fönster, det går till loftet som sammanbinder de två blivande barnrummen.

"VÄGEN FRAMÅT ÄR INTE SPIKRAK", säger Anna under samtalet som handlar idrottens framgångar och motgångar. Ibland är allt helt enkelt upp och ner.

Foto: PONTUS ORRE

Rikard Grip har just meddelat att sprintstjärnan, som tog VM-brons 2011 och OS-brons 2014, ska med till VM, men att han inte får åka sprinten.

Emil Jönsson är besviken, förvånad men också medveten om att hans två finaler i världscupen i vinter är i klassisk stil och inte VM-disciplinen fri stil. Han är glad över chansen att få köra 15 kilometer klassiskt, en distans som han vann på SM – men har svårt att smälta motgången.

– Jag är otroligt besviken över att inte få åka

sprint. Det är det som hela min karriär har handlat om och det är där jag har mina styrkor, säger Emil Jönsson.

Övningarna får kroppens muskler att slappna av, men sinnet är fortfarande spant. Det var en omtumlande nyhet.

– Efter en krånglig säsong är det inget som jag kan vara sur för, sedan är det klart att jag skulle vilja åka den. Men jag tycker att det är synd att jag har fått till känslan för sent, säger Emil Jönsson.

Han resonerar med sig själv och med Anna.

Emil Jönsson skulle kunnat ha kört ut oss, stängt in sig och varit sur, men skid-Emil fungerar inte på det sättet.

Han finner en positiv edge på en av karriärens tyngre motgångar och pekar på vad som driver honom.

– Kärleken till det här, till skidåkningen, det är det som är värt allt. Även om man inte får åka sprint, säger han.

Han sträcker ut sin höftböjarmuskel. Livet går vidare och nu handlar det om att ställa om fokus.

I fönstret ligger parets mästerskapsmedaljer: OS-guldet från damernas stafett i Sotji i sällskap av sprintbronsen från samma mästerskap och så de tidiga OS-silvren som Anna Haag vann 2010.

– Vi hade medaljerna i en låda och så tänkte jag att jag skulle hänga upp dem, men det kändes lite kaxigt. Vi tog fram dem och de har blivit kvar i fönstret. Det är roligare för de som kommer hit kanske, men visst inspirerar de. Det vi gör här inne är bara slit, så det är lite för

att veta att det är värt det, säger Emil.

Vilken medalj inspirerar dig mest?

– Den första medaljen som Anna tog. Den i skiatlon på OS. Det var då man förstod att det var möjligt, det man trott var omöjligt, säger Emil Jönsson.

2010 spurtade Anna Haag ner polskan Justyna Kowalczyk och norskan Kristin Störmer Steira på skiatlonloppet i Whistler.

Det var sju år sedan. Sju år av nya framgångar och flera svåra motgångar.

OS-silver i Vancouver 2010.

Tomten som huset står på hittade Anna och Emil under hösten 2011.

Formerna är mjuka och vinklarna bildar en innergård där poolen ligger skyddad.

Inredningen är smakfull och miljöerna skapade efter Annas och Emils personliga behov.

De fick nys om läget under en av sina många joggningsturer i området och det var skidskytteparet Helena och David Ekholm som ledde dem rätt.

– Vi var ute och tränade. David och Helena hade köpt tomten här nere och han var där ►

och rörde. Vi tyckte att de hade hittat en fantastiskt läge och David berättade att det skulle komma ut två tomter till, säger Anna Haag.

De köpte marken. I juni 2012 fick de ritningarna. De bestämde att byggstart skulle ske efter OS 2018, men ändrade sig.

Projektet blev ett andningshål, en gemensam dröm som drivit dem framåt och inneburit välkomna avbrott i skidsatsningen.

Men visst tvekade de innan spaden sattes i jorden.

– Man ska inte ha något vid sidan av när man idrottar. Det har man inpräntat. Ska man vara idrottare och lyckas ska man inte göra något annat än idrotta. Men vi kom på att vi har mycket tid över och det kändes kul att tänka på något annat, säger Emil.

Han satt själv på OS-läget i Seiser Alm vintern 2014 och beställde innerdörrar och annat material.

– Det blev en utmaning i sig, att hitta material och kolla priser. Vi hade lång tid på oss att beställa och det var som en tävling att kunna bygga huset och hålla budgeten för vad vi skulle kunna klara med våra medel, säger Emil och påpekar:

– Men det var kul, det gav energi. Om man i husbyggen kunde trola bort det ekonomiska är det bland det roligaste i livet som man kan göra tillsammans. Men det ger också en krydda i att man måste hålla sig inom en viss ram. Vi behövde ha ett projekt som inte handlade om skidteknik. Jag måste pysa ur idrottsidioten i mig, för går jag in för något blir den för stark. Det hade inte gått att leva med mig om jag bara ägnade mig åt det...

Anna Haag nickar och ler igenkännande.

Hon vet vad den blivande maken menar.

Vägen har inte varit spikrak för någon av dem och vårt samtal kring matbordet i husets övre våning landar snart i en diskussion om hur enkelt det som yngre åkare var att identifiera sig med sina resultat.

– Åkte man dåligt en helg vågade man inte titta folk i ögonen när man gick och handlade. Det är en trygghet att få vänner utanför idrotten. Det tar inte bort fokus men man inser att man är inte en dålig människa för att man inte presterar, säger Emil.

– Det diskuterade jag med Therese (Johaug). Att det är så lätt att man efter ett dåligt resultat blir uppgiven. Hon sade: så kan man inte tänka. Resultat är en grej men du är människa och det har ju inget att göra med det som du presterar i spåret. Du är samma person oavsett om du vinner eller kommer på plats 50, fyller Anna i.

Det har Anna Haag och Emil Jönsson fått lära sig den hårda vägen.

De har båda haft fina framgångar, men har tyngre säsonger bakom sig med skador och sjukdomar. Inför VM i Lahtis har Anna Haag missat tävlingarna i Ulricehamn och Falun. Hon har mörkat en sjukdomsperiod för att slippa skitsnack. Hon blev sjuk efter ett hårt pass på hög höjd dagen före Idrottsgalan.

– Du ska inte gå på gala, du ska inte träffa människor, du ska inte äta pizza, du ska inte

dricka vin. Det finns så många ramar som är skapade för länge sedan men som inte känns relevanta i dag, säger Anna.

Sjukdomen förvärrades och Anna låg två dagar i ett mörkt rum.

– Jag blir jättelätt sjuk, det är min vardag. Det får jag leva med. Jag blir sjuk tre till fyra gånger per år. Men eftersom alla andra i laget inte blir det så är det som att jag gör någonting dåligt. Därför valde vi att inte säga något, för jag var stressad. Jag var i ett så bra slag, sedan fick jag den smällen och kände att jag inte orkade ta ifrågasättandet också. Jag satsade på att bli frisk, förklarar hon.

"DU ÄR SAMMA PERSON OAVSETT OM DU VINNER ELLER KOMMER PÅ PLATS 50"

– När vi tog på oss att göra det vi gjorde på galan (deltog i underhållningen) fick vi mycket positiv respons, men när du får det finns också risken att du får negativ respons. Vi har själva valt att vara offentliga, men i vissa fall gör det så ont att få kritiken, säger hon.

Ett uttryck för den kritik som paret fått under vintern kommer från profilen och tv-journalisten Elisabet Höglund som beskrev dem som "veklingar".

Den formen av kritik – hur berör det er?

Anna: Väldigt lite.

Emil: Alla människor påverkas nog av negativt kritik, annars ljuger man nog. Det är klart att det finns en sådan känsla, men vi är tacksamma om att det finns folk som bryr sig. Årligt. Hade ingen tyckt något negativt hade det inte funnits de som brytt sig och varit positiva heller.

Anna: Tänk på att hon var elitidrottande på 60-talet i Sverige och kvinna. Hur lätt kan det ha varit? Om man vänder på det.

Emil: En sådan person vill nog väldigt mycket, de vill att vi ska åka bra och vara friska. Det kan ta sig olika uttryck.

Anna: Du och jag tar nog mindre åt oss av det där än vad vår familj gör. När detta hände kom grannarna över med en blomma och sade "vi tycker i alla fall om dig". Jag läser inte media under säsong och visste inte vad det handlade om. Men jag sade "ni behöver inte oroa er över mig, jag mår bra".

Är det viktigt för er med sociala medier?

– Jag tycker att min plikt som skidåkare och som en del av Sveriges landslag är att vara en

förebild. Som förebild ska jag också vara lätt att nå. Jag har insett att det är viktigt att vara transparent och visa vem jag är. Framför allt för unga tjejer, men inser att jag är det också med personer i min egen ålder, säger Anna Haag.

Kan ni känna att det finns folk som nästan irriterar sig på positiva inslag på sociala medier?

– Mer förr än nu. På något sätt har vi jobbat in att vi är som vi är. Sedan när vi gör intervjuer så är vi ganska ärliga och visar vår besvikelse när det gått dåligt. I grunden är vi bara väldigt positiva och jag upplever inte att vi får skit för det, säger Anna Haag.

– När jag och Emil lever vårt liv, som vi mår bra av, så är det väldigt lätt att kritisera det. För idrottsvärlden är väldigt svart eller vitt. Antingen är du för jätbra eller också är du kass, säger Anna Haag.

De påpekar den enorma positiva kick det innebär att ha kontakt med sina fans.

Dagar som känns tunga får ett lyft av glada tillrop och många hör av sig om tips och råd.

Anna Haag har slagit sig in i VM-truppen tack vare sin erfarenhet. Men det är förstås inte allt. Resultaten kommer i första hand. Före jul i Davos var hon på tionde plats på 15 km och på milen i La Clusaz var hon åtta. Detta efter en höst när hon gjort fina testresultat men också tvivlat. En okänd ryggskada skapade oro under varen.

– Det var en utbuktning på en av diskarna och en förändring i ryggraden som är konstant. Jag visste inte om jag skulle kunna fortsätta. Jag fick göra en magnetkameraundersökning.

Efter ett uppehåll från skidrörelserna släppte problemen.

– Utbuktningen har gått tillbaka, nu är det bara den där lilla förändringen som påverkar ibland. Jag har valt att inte lägga ut information om skadan för att inte förknippas med den, påpekar hon.

Anna Haag reser sig. Hon går fram till gymnastikringarna som sitter fast i två rejäla band kring takets bjälkar, de som ramar in stenhuset och ger vardagsrummet en robust fjällkänsla. Hon drar sig upp och hänger plötsligt upp och ner.

Hon ser allt klart.

– Vi har det här hemmet, vi har varandra och förankringar i livet. Vi är skidåkare, men vi är framför allt de personer vi är, säger Anna.

Petra Thorén

petra.thoren@aftonbladet.se

"Hej då, kom snart tillbaka."

Foto: PONTUS ORRE